אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. רמז שיש בשבעה קני המנורה לשבעה סוגים שיש בישראל מבואר לעיל בפרשת בהר אות ג' ושם בהגה א' ע"ש:

וזה מעשה המנורה מקשה זהב וגו'. פירש רש"י שהראהו הקדוש ברוך הוא באצבע לפי שנתקשה בה וכו', כתבו תלמידי הבעל שם טוב על הא דאמרו רבותינו ז"ל (מנחות דכ"ט ע"א) דנתקשה משה במעשה המנורה עד שהראה לו הקדוש ברוך הוא מנורה של אש, ומהראוי להתבונן למה נתקשה משה במעשה המנורה יותר מן כל מלאכת המשכן, ועוד יוקשה דהנה השם יתברך יודע תעלומות לב, וכיון שידע הקדוש ברוך הוא אשר משה לא יהיה יכול להבין מתוך האמירה והדיבור רק על ידי ראייה למה אמר לו מתחלה השם יתברך באמירה, למה לא הראהו תיכף מנורה עשוייה, אבל הענין הוא, להיות דמלאכת המשכן נגד מעשה בראשית, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות דנ"ה ע"א) יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, ממילא מובן אשר למלאכת המשכן היו צריכין לידע צירופי מעשי בראשית, והנה עשרה מאמרות הן במעשה בראשית, כי בראשית נמי מאמר הוא כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מגילה דכ"א ע"ב) ומהראוי להתבונן למה לא נאמר ויאמר כמו באינך, והוא להיות שהוא מאמר עליון שאינו מתגלה, כי בחינת המאמר אצלו יתברך שמו, הוא בחינת שפעו המתגלה אל הנבראין, כדמיון המשל באדם שיאמרו מגלה לאחרים פנימיות שבו, והנה מעשה המנורה נגד המאמר הראשון בראשית, דלא נאמר בו מבואר ויאמר, שאינו בבחינת גילוי לנבראין, על כן נתקשה משה במעשה המנורה באמירה, והיוצר כל הוא אלהינו, ברצותו שיבין משה שהמעשה המנורה נגד המאמר הראשון דאינו מבואר בו ויאמר כנ"ל, כי אינו מושג, הנה אמר לו השם יתברך באמירה, ולא השיג, אז הבין משה שהוא נגד המאמר הראשון בראשית, והבן:(בני יששכר בחודש כסלו טבת מאמר ד' אות מ"ט).

קח את הלוים מתוך בני ישראל וגו'. ענין מעלת הלויים מבואר לעיל פ' בהר אות ו' ע"ש.

על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו. מבואר לעיל פ' בראשית אות פ"ח ע"ש:

ואם ככה את עושה לי. סוד השם המרומז בתיבת ככה מבואר לעיל פ' לך אות י"א ושם בהגה י':

ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם. מה שראש הדור הוא צינור להשפיע על ידו לאנשי דורו מבואר לעיל בפ' וישלח בהגה ג' מס' צפנת פענח, ועוד ע"ש בפ' תולדות אות ח' ואות ט' ושם בהגה:

ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם. ענין השגת רוח הקודש ונביאות מבואר היטב בס' שערי הקדושה למוהרח"ו ז"ל, אמנם בס' זוהר חי על הזוה"ק פ' פקודי דרכ"ט [והוא שם בפ' פקודי דרי"ט ע"ד] כתב שזה הספר נדפס בהרבה טעיות, אבל הוא ז"ל האריך שם בזה הענין על פי

מה שמקובל ממרן הבעל שם טוב זי"ע בענין זה, ולפי שהאריך בדבר הרבה מאוד, ואחר כל האריכות עדיין הדברים סתומין וחתומין מאוד מאוד לא ראיתי צורך להעתיק כאן מזה, והמעיין הרוצה לעמוד על עיקרן של דברים ידרשנו במקורו:

ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה וגו'. שמעתי מן אדוני אבי זקיני זללה"ה בשם ס' ברית מנוחה קברות התאוה הוא בחינת החכמה, כי שם קברו את העם המתאוים, פירוש, מי שבא למדת חכמה, אזי בטל ממנו כל התאוות מרוב דבקותו בו יתברך שמו:(דגל מחנה אפרים פ' מסעי).

והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה. פי' כי יש שני מדרגות, [א'] שמחשבתו תמיד כולה למעלה אפילו בדברים תחתונים, ומובדל מן החומר של התחתונים, מדרגה ה[ב'] אינו מובדל מן החומר כל כך, וזהו סוד (זוה"ק נשא דקל"ת ע"א) משה משה לא פסיק טעמא בגווה, יעקב יעקב פסיק טעמא, כי יש משה לעילא משה לתתא יעקב לעילא יעקב לתתא, לפיכך במשה לא פסיק טעמא כי כולו אחד הן למעלה הן למטה היה אחד, שכולו היה למעלה והיה מובדל מן החומר, ואף על פי כן היה מחזיק עצמו במדת ענוה אפילו בדברים עליונים, מכל האדם אשר על פני האדמה, האדם הוא המחשבה אשר כולה על פני האדמה, ר"ל אפילו מן אותו אדם שהוא כולו למטה היה משה חושב את עצמו יותר שפל ממנו:(בראש ס' לקוטים יקרים).

ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים וגו'. ופירש"י ק"ו לשכינה י"ד יום וכו', בשם האלקי רבש"ן מה השיב הקב"ה למשה ק"ו לשכינה, מה השיב לו בדרך דרוש, ותירץ כי בי"ג מדות התורה נדרשת, והראשון בקל וחומר, והוא נגד המדה אל, ומשה אמר אל נא רפא נא לה והשיב הקדוש ברוך הוא המדה קל וחומר כנגדה:(כתבי קודש דכ"ו ע"א).

סליק פרשת בהעלותך בס"ד